

man regnet ud, at det koster præcis 100 mio. kr., og det skyldes, at man var meget effektive i forvejen. Det går altså konkret ud over en kommune. Jeg nævnte også en anden kommune, hvor det var 10 mio. kr., og der er masser af andre kommuner, hvor det her er tilfældet. Sådan er det altså på et område, hvor man er fuldstændig klar over omkostningerne, fordi det hele tiden har været et isoleret økonomisk område, som man kunne forholde sig til.

Men jeg håber, at fru Charlotte Dyremose i udvalgsarbejdet vil være med til at kigge på spørgsmålet i forbindelse med det her område, som vi snakker om i dag. Når mange af os er bekymrede for det her område, er det, fordi vi ser, hvad der sker på skatteområdet.

Nå, men jeg skal så gå over til det konkrete forslag her og med et par indledende bemærkninger sige, at det jo er et stort eksperiment, regeringen har indledt. Jeg tror, en privat virksomhed måske nok ville have lavet et eller to pilotforsøg, så man havde lidt mere styr på tingene i forvejen, men dristighed er et af regeringens kendemærker, og så må vi håbe på, at det ikke ender som *dumdristighed*.

Inden jeg siger noget om de to forslag konkret, vil jeg godt understrege, også for at det er soleklart, at Det Radikale Venstre hele tiden har været tilhænger af større kommuner. Det er ikke det, diskussionen har været om. Vi tror, det er nødvendigt med større kommuner, fordi der bliver flere opgaver, kommunerne skal løse, og det bliver stadig mere komplekst, og det kræver stadig mere viden. Så vidt så godt, vi er tilhængere af større kommuner. Vi mener heller ikke, at der ikke er problemer i dag, eller sagt positivt: Vi mener også, der er problemer i dag i forbindelse med samspillet mellem kommuner og amter. Det er heller ikke det, der er problemet.

Spørgsmålet er, om vi har fået kommuner, der er store nok til at løse alle de opgaver, som kommunerne nu får, og om man overhovedet med denne konstruktion kan garantere borgerne et godt samspil med regionerne.

Så til forslagene. I § 1 i lovforslag nr. L 38 står der, at formålet er uændret. Som der står i bemærkningerne på side 43:

»Lovforslaget medfører ikke ændringer i forhold til tilbuddenes indhold, borgernes ret til ydelser og deres ret til at klage over afgørelser.«

Derfor vil jeg spørge ministeren, om ministeren kan garantere, at ingen får dårligere behandling, dårligere mulighed eller lignende i forbindelse med denne strukturreform, som jeg så kan

vælge at kalde den her. Kunne ministeren ikke godt have en ambition om, at det også kunne være et mål, at man fik en bedre behandling, end tilfældet er i dag, så der med andre ord skabes bedre muligheder for borgerne end dem, de har i dag?

Kl. 11.45

Når vi er meget optaget af pengene i Det Radikale Venstre, er det selvfølgelig, fordi et hvilket som helst system jo kan klare alting, bare menneskene er gode nok, og bare der er penge nok. Så er det sådan set ret ligegyldigt, hvordan tingene er skruet sammen, og her ved vi jo, at menneskene er de samme. Der kommer ikke noget specielt nyt. Det er muligt, at menneskene får lidt bedre muligheder for faglig udvikling osv., men det er de samme som hidtil, der skal varetage opgaverne. Men hvad med pengene? Er det faktisk sådan, at ministeren kan garantere, at der samlet set ikke blive færre penge på området, jævnfør det jeg sagde om skatteområdet? Eller vil ministeren blot bekræfte, at økonomien bag det forslag, vi forhandler i dag, er fuldstændig og aldeles uafklaret, og at vi simpelt hen befinder os i den frivillige økonomiske mørklægning, som regeringen og Dansk Folkeparti har besluttet skal være gældende i forbindelse med lovgivningsarbejdet i forbindelse med kommunalreformen? Det er denne mørklægning, der gør, at vi er så optaget af pengene, for vi tror ganske enkelt, at det er fuldstændig afgørende.

Derfor vil jeg spørge, om ministeren i dag kan garantere, at staten i forbindelse med DUT-forhandlingerne på socialområdet ikke vil agere, som man har gjort på skatteområdet, og om socialministeren vil garantere, at ingen efterregninger på hverken skatteområdet, socialområdet eller andre områder vil gå ud over samfundets svageste. Det er jo ikke det, der er meningen med dette lovforslag, det skulle i hvert fald ikke blive ringere, end det er i dag.

Et velfærdssamfund måles på behandlingen af de svageste. Resultatet af denne måling afgøres faktisk i fremtiden alene af kommunerne, og det kan jo have sine fordele, at vi entydigt kan placere et ansvar. Det er sådan set o.k., hvis bare man er sikker på, at der er noget at have ansvar for, og det er her, vi ikke er så sørens sikre hele tiden. Det bliver nu hele tiden kommunalbestyrelsen, der træffer aftale om tilbud, men det er også kommunalbestyrelsen, der skal sikre, at forsyningerne rent faktisk er til stede; det gør lovforslaget jo fuldstændig lysende klart.